

Sicut agnos inter lupos

Dij, 1/10/2009 per Teresa Forcades...

[Un Manament Nou](#)

Pau i Bé

Ho diu Jesús a l'evangeli d'avui (dijous 1 d'octubre) i no resulta fàcil de sentir: 'Aneu, jo us envio com anyells enmig de llops' (Lc 10, 3).

Encara devia ser menys fàcil de sentir per als oients reals d'aquestes paraules a la Palestina del s. I, molts d'ells pastors o camperols avesats a protegir els ramats dels llops i a veure les destrosses i el mal que aquests podien fer i feien sempre que els qui havien de protegir les ovelles baixaven la guàrdia.

La memòria popular diu: 'com ovelles entre llops', però la frase evangèlica és més extrema encara i especifica que les ovelles a les quals Jesús recomana que ens assemblem els qui volem ser els seus deixebles no són les grasses i llustroses sinó les petites, les que tenen menys d'un any, les més desprotegides.

Al verset anterior Jesús ha dit que hi ha molta feina a fer i poca gent disposada a fer-la. Això també ho sabem nosaltres. Prou que es veu!

I tot seguit envia els deixebles. Sicut agnos. Inter lupos.

Costa aquest equilibri. Costa molt. A mi almenys, em costa molt. O bé em sento amb forces per enfrontar-me als llops o bé em quedo a casa i no dic res i no faig res. Què és això de sortir desprotegida? Què pot voler dir en concret per a mi aquí i ara?

Avui és la festa de Sta. Teresina. El que més m'impresiona d'ella és que, mirant-se ella mateixa i el món amb gran lucidesa, a més de veure els llops de dins i de fora, va veure sempre en ella i en el món alguna cosa més, alguna cosa que valia la pena estimar fins a donar la vida. No és una actitud suïcida la de les ovelles. No surten fiant-se de les seves forces. Però surten.